

RECENSIE AAN DE ANDERE KANT (2): BUITENSPEL

Molukse worsteling ontroert

Gebeurtenis: Voorstelling Aan de Andere Kant (2): Buitenspel **Tekst:** Yvon Muskita, Hiepie Hoogeveen **Regie:** Hiepie Hoogeveen, Casper Thiel, Mietji Hully **Spel:** Nynke Heeg, Roger Goudsmit, Francesca Pichel, Joenoes Polnaija, Nick Kamerling plus ensemble **Muziek:** Tangarine (composities), band van olv Junior de Fretes **Decor:** Karin Post **Productie en film:** Anne van Slageren **Gezien:** 4/9 voetbalveld Astrea Groningen **Publiek:** vol **Nog te zien:** 6 en 7/9 Groningen, 11 tm 14/9 Appingedam, 18 tm 21/9 Assen, 25 tm 28/9 Hoogeveen ★★★★★☆

Knap werk. *Buitenspel* slaagt er in een groot en letterlijk speels decor te paren aan ontroerende intimiteit. De belevenissen van de familie Melanessy liggen in het verlengde van het lot dat de Molukse gemeenschap in Nederland ten deel viel. Dan is het de kunst niet al te sentimenteel te worden. Gebeurt nergens. Sterker, lekkere muziek en mooie koorzang uit samen zo'n vijftig kelen geven er alsnog een hoopvolle draai aan.

Dat decor is letterlijk speels: aflevering 2 in het drieluik *Aan de andere kant* over dit Molukse gezin speelt op een voetbalveld. Daar moet Bennie Melanessy (Joenoes Polnaija) wonderen verrichten die van Simon Tahamata een kleine jongen maken. Als het aan vader Theus (Roger Goudsmit) ligt. Daar heeft Benny helemaal geen zin in. Het symboliseert de verwijdering

Joenoes Polnaija, Nick Kamerling en Francesca Pichel. FOTO CORNÉ SPARIDAENS

tussen de eerste en tweede generatie Molukkers, van na de deportatie naar Nederland, van na de beloofde gouden bergen die werden opgeblazen in kampen als Westerbork.

De verwijdering tussen dochter Sarah (Francesca Pichel) en Theus is nog groter, sinds haar relaties met 'Blanca's', terwijl moeder Gabriella (Nynke Heeg) een sussende rol speelt in dit uiteenvallende gezin. Dan wordt vader ook nog ziek. Bennies Nederlandse vriend Rudie (Nick Kamerling) wil intussen Benny weghouden van leeftijdgenoten die zinnen op terroristisch protest.

Jaren 70 dus, en dat tijdsbeeld

wordt goed gevangen, ook dankzij filmprojecties. 't Mooiste zijn de ingetogen momenten waarin de hoofdrolspelers hun niet geringe kwaliteiten tonen. Maar ook het Molukse koor en dito band, symbolisch langs de zijlijn, leveren een zinderende bijdrage. Misschien dat die van de feministische figuranten (met microfoons) wat veel van het goede is en zeker moet wat met decorstukken worden gepuzzeld om de zichtlijnen goed te krijgen. Maar dit verhaal doet recht aan de geschiedenis. Kijk zelf maar.

ERIC NEDERKOORN